

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 4252/2019
10.06.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић, Гордане Комненић, Бисерке Живановић и Божидара Вујичића, чланова већа, у правној ствари тужилаца АА из ..., ББ из ..., ВВ из ..., ГГ из ... и ДД из ..., чији је заједнички пуномоћник Душан Клиска, адвокат из ..., против туженог Дечијег позоришта Суботица из Суботице, које заступа Урош Миловановић, адвокат из ..., ради заштите од злостављања на раду, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 3109/19 од 16.09.2019. године, у седници одржаној 10.06.2020. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ПРИХВАТА СЕ, одлучивање о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 3109/19 од 16.09.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 3109/19 од 16.09.2019. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Вишег суда у Суботици је П1 1/17 од 18.06.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се утврди да су тужиоци као жртве претрпели злостављање на раду од стране директорке туженог, ради забране директорки туженог даљег злостављања на раду или понављања злостављања на раду у односу на наведене тужиоце, ради обавезивања туженог да по свом органу управљања отклони последице злостављања наведених тужилаца, ради обавезивања туженог да тужиоцима накнади нужне парничне трошкове у складу са Таксеном тарифом и Адвокатском тарифом. Ставом другим изреке, обавезени су тужиоци да туженом исплате трошкове парничног поступка у износу од 264.400,00 динара, са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 3109/19 од 16.09.2019. године, одбијена је жалба тужилаца и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиоци су благовремено изјавили ревизију због погрешне примене материјалног права, предлажући да се о ревизији одлучује као изузетно дозвољеној по члану 404. ЗПП.

Врховни касациони суд није прихватио предлог тужилаца за одлучивања о ревизији као изузетно дозвољеној по члану 404. ЗПП, зато што спорно правно питање није од општег интереса или интереса равноправности грађана, а нема ни потребе за уједначавањем судске праксе и новим тумачењем права, будући да одлуке и разлози у конкретној чињенично правној ситуацији не одступају од важеће судске праксе, нити су о томе у ревизији понуђени одговарајући докази. Осим тога, наводи ревизије указују на битне повреде одредаба парничног поступка и правилност утврђеног чињеничног стања, што нису разлози за изјављивање посебне ревизије.

Из наведених разлога одлучено је као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14 и 87/18), па је утврдио да ревизија није дозвољена.

Према члану 441. ЗПП ревизија је дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

Чланом 29. став. 1. и 2. Закона о спречавању и злостављања на раду („Службени гласник РС“ број 36/10) прописано је да запослени који сматра да је изложен злостављању од стране послодавца са својством физичког лица или одговорног лица у правном лицу може против послодавца да поднесе тужбу пред надлежним судом у року из члана 14. став 2. овог закона. Право да поднесе тужбу против послодавца због злостављања на раду или у вези са радом има запослени који није задовољан исходом поступка заштите од злостављања код послодавца, у року наведеном овим ставом. Ставовима 4. и 5. овог члана прописао је да спор из става 1. и 2. овог члана јесте радни спор. Ако овим законом нису предвиђена посебна правила, у споровима за остваривање судске заштите због злостављања на раду или у вези са радом сходно се примењују одредбе закона којим се уређује парнични поступак.

Из наведених законских одредби произлази да спор о утврђењу злостављања на раду и забране даљег злостављања представља радни спор, на који се примењује одредба о дозвољености ревизије из члана 441. ЗПП, јер Законом о спречавању злостављања на раду нису предвиђена посебна правила о дозвољености ревизије. Будући да се не ради о спору о заснивању, постојању или престанку радног односа, већ је предмет тужбеног захтева утврђење злостављања на раду и забрана даљег злостављања, ревизија тужилаца није дозвољена.

Из наведених разлога, применом члана 404 и 413. Закона о парничном поступку Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Весна Поповић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић